

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 4

ລະບົບການປັກຫຼັກໝາຍ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຊກລ) ກຽວ້ຍກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

15 ຕຸລາ 2012

ສາລະບານ

ສາລະບານ	2
ບັນທຶກການດັດແກ້	4
ລະບົບການປັກໝາຍ.....	5
1. ບົດນຳ.....	5
2. ຂອບເຂດ.....	5
3. ຂໍ້ກຳນົດດ້ານກົດໝາຍ	5
3.1. ຂໍ້ກຳນົດແຫ່ງຊາດ	5
3.2. ສົນທິສັນຍາສາກົນ	5
3.2.1. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍລະເບີດລູກຫວ່ານ	5
3.2.2. ສົນທິສັນຍາສາກົນ.....	6
4. ການເຄື່ອນໄຫວໃນສະໜາມເກັບກູ້ ລບຕ ກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນການເກັບກູ້.....	6
5. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການລາຍງານ ແລະ ການປັກໝາຍ	7
6. ຈຸດປະສົງຂອງລະບົບການປັກໝາຍ	7
7. ຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປສຳລັບລະບົບການປັກໝາຍ	7
8. ການປັກໝາຍເຂດແດນພື້ນທີ່ໆມີ ລບຕ ຫຼື ກັບລະເບີດຝັງດິນ	8
8.1. ເນື້ອທີ່ມີ ລບຕ ຕົກຄ້າງ.....	8
8.2. ພື້ນທີ່ໆມີກັບລະເບີດຝັງດິນ	8
8.3. ການໝາຍຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ	9
8.4. ການແນະນຳກ່ຽວກັບລະບົບການປັກໝາຍໃຫ້ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.....	9
8.5. ການຮັກສາລະບົບການປັກໝາຍພື້ນທີ່ໆມີ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ.....	9
9. ລະບົບປັກໝາຍການເກັບກູ້	10
9.1. ຈຸດປະສົງຂອງລະບົບປັກໝາຍສຳລັບການເກັບກູ້.....	10
9.2. ການປັກໝາຍເຂດແດນ	10
9.3. ການປັກໝາຍສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ເນື້ອທີ່.....	11
9.4. ການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍໝາ ແລະ ກິນຈັກ	11
9.5. ການປັກໝາຍພື້ນທີ່ບັນຊາການ ແລະ ບໍລິຫານຖິ່ນຄອງ.....	12
10. ການປັກໝາຍສຳລັບການສຳຫຼວດ	12
10.1. ເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດ	12

10.2.	ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດ.....	13
11.	ການປັກໝາຍເຂດແດນພື້ນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້.....	13

ບັນທຶກການດັດແກ້

ການຄຸ້ມຄອງການດັດແກ້ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຈະມີການທົບທວນຄືນເປັນທາງການ 3 ປີຕໍ່ຄັ້ງ. ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນກໍ່ສາມາດທົບທວນກ່ອນກຳນົດໄດ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນຫາກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການປະຕິບັດງານ ຫຼື ສຳລັບຈຸດປະສົງເພື່ອດັດແກ້ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງໃນປະຈຸບັນ. ຖ້າມີການດັດແກ້ແມ່ນໃຫ້ໃສ່ເລກທີ, ວັນທີ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການດັດແກ້ໃສ່ໃນຕາຕະລາງທີ່ກຳນົດຢູ່ລຸ່ມນີ້.

ເມື່ອສຳເລັດການທົບທວນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ ກໍ່ຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ນຳໃຊ້. ຂໍ້ດັດແກ້ຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນສະບັບດັດແກ້ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ລວມເຂົ້າໄວ້ໃນສະບັບດັດແກ້ໃໝ່ເລີຍ ແລະ ໃຫ້ລຶບອອກຈາກຕາຕະລາງບັນທຶກການດັດແກ້. ຈາກນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ເລີ່ມຕັ້ງຕົ້ນບັນທຶກການດັດແກ້ໃໝ່ຈົນກວ່າຈະມີການທົບທວນຄືນໃນຄັ້ງຕໍ່ໄປອີກ.

ເລກທີ	ວັນທີ	ລາຍລະອຽດການດັດແກ້
1	30 ມິຖຸນາ 11	ຂໍ້ 3.2.1, ເພີ່ມຂໍ້ໃໝ່ກ່ຽວກັບ ກອງປະຊຸມວ່າດ້ວຍ ລະເບີດລູກຫວ່ານ (CCM). ຂໍ້ 3.2.2, ເນື້ອໃນຈາກຂໍ້ 3.2 ເກົ່າ ກ່ຽວກັບ ສິນທິສັນຍາສາກົນ ມີການປ່ຽນແປງຈຸດນ້ອຍໆ. ຂໍ້ 3.2.2; ເອົາການອ້າງ ອີງກ່ຽວກັບ IMAS ອອກ ເນື່ອງຈາກວ່າ IMAS ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງ. ຂໍ້ 5, ປ່ຽນແປງວັກສຸດທ້າຍ. ຂໍ້ 8.2, ປ່ຽນແປງວັກສຸດທ້າຍ. ຂໍ້ 8.5, ວັກຍ່ອຍ ກ ແລະ ຂ, ປ່ຽນຊື່ຈາກ ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ/ເມືອງດ້ານ ລບຕ . ຂໍ້ 10, ປ່ຽນແປງຄຳສັບໃນວັກ. ຂໍ້ 10.1, ເພີ່ມເນື້ອໃນຕົ້ມໃສ່ວັກຍ່ອຍ ຂ. ຂໍ້ 11, ປ່ຽນແປງຈຸດນ້ອຍໆຂອງຄຳສັບໃນວັກຍ່ອຍ ກ. ເອົາວັກທີສອງອອກ. ເອົາຄຳວ່າ ວິຊາການ ທີ່ຢູ່ທາງດ້ານໜ້າຂອງ ຄຳວ່າ ການສຳຫຼວດ ອອກໝົດທັງບົດ.

ລະບົບການປັກໝາຍ

1. ບົດນຳ

ລະບົບການປັກໝາຍທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ລະບົບການປັກໝາຍແມ່ນເພື່ອໃຫ້ຄວາມຈະແຈ້ງ ໃນການບົ່ງບອກພື້ນທີ່ ທີ່ມີລະເບີດຕົກຄ້າງ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ການຄວບຄຸມບັນຊາການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ. ໃນບາງກໍລະນີລະບົບການປັກໝາຍຍັງນຳໃຊ້ເພື່ອໝາຍຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ແລ້ວແບບຖາວອນອີກດ້ວຍ.

ຄຊກລ ໃນຖານະທີ່ເປັນອົງການທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນມາຈາກການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການພັດທະນາລະບົບການປັກໝາຍທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ເພື່ອນຳໃຊ້ສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານລະບົບການປັກໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້.

2. ຂອບເຂດ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ກຳນົດລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບມາດຕະຖານຂອງລະບົບການປັກໝາຍ ທີ່ທຸກອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ປະຕິບັດງານຢູ່ ສປປ ລາວ ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້.

ມາດຕະຖານລະບົບການປັກໝາຍສຳລັບການໝາຍສະໜາມເກັບກູ້ ທີ່ກຳນົດໃນບົດນີ້ ແມ່ນນຳໃຊ້ສຳລັບການເກັບກູ້ ລບຕ ເທົ່ານັ້ນ. ຂໍ້ກຳນົດໃນບົດນີ້ ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ສຳລັບປັກໝາຍການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ. ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການປັກໝາຍການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 12 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ”.

3. ຂໍ້ກຳນົດດ້ານກົດໝາຍ

3.1. ຂໍ້ກຳນົດແຫ່ງຊາດ

ແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕົກຄ້າງ ໃນ ສປປ ລາວ 2003-2013 ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ ຈາກລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ໃນວັນ ທີ 29 ເມສາ 2004. ແຜນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ສະເໜີໃຫ້ປະຕິບັດການເກັບກູ້ລະເບີດໃນໜ້າວຽກບຸລິມະສິດທີ 1 ໃຫ້ສຳເລັດ ໃນທ້າຍປີ 2013 (ທັງການເກັບກູ້ ແລະ ປັກໝາຍເຂດແດນ).

3.2. ສົນທິສັນຍາສາກົນ

3.2.1. ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍລະເບີດລູກຫວ່ານ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມໃນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຕ້ານລະເບີດລູກຫວ່ານໃນວັນທີ 3 ທັນວາ 2008 ແລະ ໃນວັນທີ 18 ມີນາ 2009 ລັດຖະບານລາວໄດ້ຮັບຮອງເອົາສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວເພື່ອເປັນເຈົ້າພາບຈັດກອງປະຊຸມລັດພາຄືເພື່ອປະກາດບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍດັ່ງກ່າວໃນວັນທີ 1 ສິງຫາ 2010.

ມາດຕາ4, ວັກ2 ຂໍ້(c) ສົນທິສັນຍາລັດພາຄືໄດ້ວາງພັນທະຂໍ້ຜູກພັນພິເສດ ວ່າດ້ວຍການປັກໝາຍເນື້ອທີ່ທີ່ມີລະເບີດລູກຫວ່ານຕົກຄ້າງ ເນື້ອໃນບາງຕອນລະບຸວ່າ:

“2. ໃນການປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ພາຍໃຕ້ວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້ໃຫ້ສຳເລັດ, ແຕ່ລະລັດພາຄື ຈະຕ້ອງຮັບເອົາມາດຕະການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ໂດຍໄວເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້...

(c) ເອົາບາດກ້າວຕ່າງໆເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ບໍລິເວນທັງໝົດທີ່ມີລະເບີດບົ່ມບິຕົກຄ້າງຢູ່ ເຊິ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ສິດອຳນາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ຕ້ອງໄດ້ມີການສ້າງເຄື່ອງໝາຍອ້ອມໄວ້, ມີ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປ້ອງກັນ ດ້ວຍການອ້ອມຮົ້ວໄວ້ ຫລື ໂດຍວິທີອື່ນທີ່ຮັບປະກັນ ບໍ່ໃຫ້ ພົນລະເຮືອນເຂົ້າໄປຢ່າງເດັດຂາດ. ຄວນໃຊ້ປ້າຍເຕືອນ ຕາມຮູບແບບທີ່ຊຸມຊົນທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ເມື່ອ ເຫັນແລ້ວຮູ້ທັນທີໂລດວ່າແມ່ນປ້າຍເຕືອນອັນຕະລາຍ ເພື່ອໃຊ້ໃນການໝາຍອ້ອມເຂດທີ່ສົງໄສວ່າເປັນ ເຂດອັນຕະລາຍ. ປ້າຍ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອບເຂດຕ່າງໆ ຂອງບໍລິເວນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຄວນຈະຕ້ອງ ເຫັນໄດ້ ແລະ ອ່ານອອກໄດ້ ມາແຕ່ໄລຍະໄກເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ແລະ ຕ້ອງໃຊ້ໄດ້ຍາວນານ ແລະ ທົນ ທານຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມຕ່າງໆ ແລະ ຕ້ອງກຳ ນົດຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ເບື້ອງໃດແມ່ນດ້ານທີ່ເຫັນວ່າເປັນບໍລິ ເວນ ທີ່ມີລະເບີດບົ່ມບິຕົກຄ້າງຢູ່ແລະ ດ້ານໃດແມ່ນເຫັນວ່າປອດໄພ.”

3.2.2. ສົນທິສັນຍາສາກົນ

ສົນທິສັນຍາສາກົນ ອື່ນໆທີ່ພົວພັນກັບບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກກັບລະເບີດຝັງດິນ ສອງສະບັບ ໄດ້ວາງພັນທະຂໍ້ຜູກພັນພິເສດ ໃຫ້ບັນດາລັດຖະບານຂອງປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບ ຜົນກະທົບຈາກກັບລະເບີດຝັງດິນ (ຜູ້ເປັນລັດພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາ) ຕ້ອງໄດ້ສຳຫຼວດ ແລະ ປັກໝາຍເນື້ອທີ່ໆມີ ກັບລະເບີດຝັງດິນ.

ພິທີສານ II ສະບັບດັດແກ້ ວ່າດ້ວຍການເກືອດທຳມະການນຳໃຊ້ອາວຸດທຳມະດາ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ກຳນົດໄວ້ວ່າ “ຄວນນຳໃຊ້ທຸກຄວາມລະມັດລະວັງຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງພົນລະເຮືອນຈາກ ຜົນກະທົບຂອງການນຳໃຊ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ, ແຮວລະເບີດ ແລະ ລະເບີດອື່ນໆ.

ມາດຕາ 5.2 ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການເກືອດທຳມະການນຳໃຊ້, ສະສົມ, ຜະລິດ ແລະ ໂອນກັບລະເບີດຝັງ ດິນຕໍ່ຕ້ານບຸກຄົນ ແລະ ການທຳລາຍກັບລະເບີດຝັງດິນ (ທີ່ຮູ້ກັນໃນສົນທິສັນຍາອິດຕາວາ (OTTAWA) ຫຼື ສົນ ທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການເກືອດທຳມະການນຳໃຊ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ) ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ແຕ່ລະລັດພາຄີ “ໃຊ້ທຸກຄວາມພະ ຍາຍາມ ເພື່ອກຳນົດທຸກພື້ນທີ່ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນທີ່ຮູ້ ຫຼື ສົງໄສວ່າມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ເພື່ອຍັງ ຍືນໂດຍໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ວ່າ ກັບລະເບີດຝັງດິນຕໍ່ຕ້ານບຸກຄົນທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໆມີລະເບີດຝັງດິນທີ່ຢູ່ພາຍ ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ຈະຕ້ອງໄດ້ປັກໝາຍເຂດແດນໄວ້, ມີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປ້ອງກັນດ້ວຍ ການລ້ອມຮົ້ວ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນໆ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ພົນລະເຮືອນເຂົ້າໄປຍັງສະຖານທີ່ອັນຕະລາຍນັ້ນ ຈົນກ່ວ່າກັບລະເບີດຝັງດິນທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກທຳລາຍແລ້ວ”.

ພິທີສານ II ສະບັບດັດແກ້ ແລະ ສົນທິສັນຍາອິດຕາວາ (OTTAWA) ຊຶ່ງສັນຍາທັງສອງສະບັບນີ້ກ່ຽວພັນເຖິງ ພັນທະຂໍ້ຜູກພັນຕໍ່ບັນດາລັດຖະບານຂອງບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກກັບລະເບີດຝັງດິນ ທີ່ເປັນລັດພາ ຄີຂອງໜຶ່ງ ຫຼື ສອງສັນຍາດັ່ງກ່າວ, ຕ້ອງຮັບປະກັນທຸກພື້ນທີ່ໆມີກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງ ຕົນ ຈະໄດ້ຖືກສຳຫຼວດຢ່າງລະອຽດ ແລະ ປັກໝາຍເຂດແດນໄວ້ດ້ວຍການລ້ອມຮົ້ວ ຫຼື ດ້ວຍວິທີອື່ນໆ.

ປະຈຸບັນ ສປປ ລາວ ບໍ່ໄດ້ເປັນລັດພາຄີຂອງທັງສອງສັນຍາດັ່ງກ່າວ. ແຕ່ເຖິງແນວນັ້ນກໍຕາມ ຖ້າບັນຫານີ້ຫາກມີ ການປ່ຽນແປງ ເວລານັ້ນ ສັນຍາທັງສອງສະບັບດັ່ງກ່າວ ຈະກາຍເປັນພັນທະຂໍ້ຜູກພັນໃນການປັກໝາຍພື້ນທີ່ໆມີ ກັບລະເບີດຝັງດິນຝັງ.

4. ການເຄື່ອນໄຫວໃນສະໜາມເກັບກູ້ ລບຕ ກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນການເກັບກູ້

ສຳລັບການເກັບກູ້ ລບຕ ທີ່ປະຕິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ນັກວິຊາການເກັບກູ້ເຂົ້າໄປ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ໄປມາຢູ່ໃນສະຖານທີ່ໆຈະປະຕິບັດການເກັບກູ້ ກ່ອນການເກັບກູ້ຈິງຈະເລີ່ມປະຕິບັດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມການອະນຸ ຍາດຄືດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະຕິບັດພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂລຸ່ມນີ້ເທົ່ານັ້ນ:

- ກ. ມີການຍິ້ງຢືນວ່າສະໜາມນັ້ນບໍ່ມີອັນຕະລາຍໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ພະນັກງານ ເຊັ່ນ: ກັບລະເບີດຝັງດິນ, ແຮ້ວລະເບີດ ຫຼື ລບຕ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ. ການຍິ້ງຢືນນີ້ອາດຈະໄດ້ມາຈາກການສຳຫຼວດ, ຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ສະພາບການນຳໃຊ້ດິນໃນປະຈຸບັນ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້.
- ຂ. ພະນັກງານທີ່ເຄື່ອນໄຫວໄປມາພາຍໃນສະໜາມເກັບກູ້ ຈະຕ້ອງກວດກາພື້ນທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕົນໃນເວລາເຄື່ອນໄຫວໄປມາ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໃຫ້ໄປຢຽບ ຫຼື ລົບກວນ ລບຕ ໃດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າດິນ.
- ຄ. ຫ້າມຂຸດດິນ ຫຼື ຕອກຫຼັກລົງໃສ່ດິນ ຖ້າດິນບ່ອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ມີການກວດກາດ້ວຍເຄື່ອງກວດໂລຫະ ແລະ ໄດ້ຍິ້ງຢືນວ່າມີຄວາມປອດໄພແລ້ວ.

5. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການລາຍງານ ແລະ ການປັກໝາຍ

ທຸກອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມໃນການລາຍງານ ລບຕ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນມາ ຫຼື ພົບຢູ່ນອກພື້ນທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດງານ ຫຼື ລູກລະເບີດທີ່ຕົນບໍ່ສາມາດຈັດການເກັບກູ້ໄດ້. ຂໍ້ກຳນົດໃນການລາຍງານ ລບຕ ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 8 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການທຳລາຍລະເບີດ”**. ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອການຢູ່ໃນບົດລາຍງານແມ່ນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລະບົບການປັກໝາຍໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ແລະ ຜູ້ທີ່ໝາຍລະເບີດນັ້ນ.

ນອກຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບຄືດັ່ງກ່າວແລ້ວ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ຍັງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການໝາຍ ລບຕ ທີ່ບໍ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້. ທຸກອົງການເກັບກູ້ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການໝາຍລູກລະເບີດທີ່ພົບເຫັນ. ການປັກໝາຍໂດຍອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດນີ້.

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ດຳເນີນການປັກໝາຍເຂດແດນພື້ນທີ່ມີລະເບີດຕົກຄ້າງ ຈະຕ້ອງລາຍງານລາຍລະອຽດຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ ຄະນະກຳມະການປະສານງານດ້ານ ລບຕ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄຊກລ ໃນລະຫວ່າງການລາຍງານປົກກະຕິ.

6. ຈຸດປະສົງຂອງລະບົບການປັກໝາຍ

ລະບົບການປັກໝາຍທີ່ນຳໃຊ້ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຢູ່ 3 ຈຸດປະສົງຄື:

- ກ. ເພື່ອເປັນສັນຍານເຕືອນທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນແກ່ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບອັນຕະລາຍຂອງສະຖານທີ່ມີ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນຕົກຄ້າງຢູ່ ຫຼື ທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ແລະ ໃນບາງກໍລະນີກໍຕ້ອງສ້າງສິ່ງກົດຂວາງໃສ່ເພື່ອຫຼຸດຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດຈະມີຄົນຫຼົງເຂົ້າໄປໃນພື້ນທີ່ມີລະເບີດຕົກຄ້າງໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ.
- ຂ. ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຄວບຄຸມບັນຊາການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.
- ຄ. ເພື່ອປັກໝາຍຢ່າງຖາວອນ ເຂດແດນຂອງເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ມອບຮັບໃຫ້ນຳໃຊ້ ຫຼື ໄດ້ເກັບກູ້ແລ້ວ.

7. ຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປສຳລັບລະບົບການປັກໝາຍ

ລະບົບການປັກໝາຍທີ່ນຳໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດລວມດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ຕ້ອງບໍ່ສັບສົນ, ມີເຫດຜົນເໝາະສົມ ແລະ ງ່າຍໃນການປະຕິບັດ.
- ຂ. ນຳໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ມີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນເປັນຫຼັກ.

- ຄ. ວັດສະດຸທີ່ນຳໃຊ້ເຮັດເປັນລະບົບປັກໝາຍ ຄວນເປັນສິ່ງທີ່ມີລາຄາຖືກ ຫຼື ບໍ່ມີລາຄາ.
- ງ. ຄຸນນະພາບເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ ແລະ ຄາດໝາຍໄລຍະເວລາທີ່ຈະນຳໃຊ້.

8. ການປັກໝາຍເຂດແດນພື້ນທີ່ງົມ ລບຕ ຫຼື ກັບລະເບີດຝັງດິນ

ຖ້າການປັກໝາຍເຂດແດນພື້ນທີ່ງົມ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດ, ການປັກໝາຍເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດລຸ່ມນີ້.

8.1. ເນື້ອທີ່ງົມ ລບຕ ຕົກຄ້າງ

ຕາມປົກກະຕິແລ້ວ ການປັກໝາຍເຂດແດນພື້ນທີ່ງົມ ລບຕ ຕົກຄ້າງ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ໃນ ສປປ ລາວ. ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ ຖ້າການປັກໝາຍເຂດແດນດັ່ງກ່າວຫາກມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ກໍ່ໃຫ້ ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ນີ້.

ລະບົບການປັກໝາຍເຂດແດນພື້ນທີ່ງົມ ລບຕ ຕົກຄ້າງ ຈະປະກອບດ້ວຍຫຼັກໝາຍ ແລະ ບ້າຍສັນຍານເຕືອນ ອັນຕະລາຍ ວາງຫ່າງກັນສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 30 ແມັດ ອ້ອມເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ງົມລະເບີດຕົກຄ້າງ. ຫຼັກໝາຍ ອາດຈະເປັນເສົາຝັງດິນໄວ້ເປັນໄລຍະໆຕາມຕ້ອງການ ຫຼື ນຳໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີຢູ່ເຮັດເປັນຫຼັກໝາຍກໍ່ໄດ້. ບ້າຍສັນ ຍານເຕືອນອັນຕະລາຍອາດເປັນບ້າຍທີ່ຜະລິດຈາກໂຮງງານຕິດໃສ່ ຫຼັກໝາຍ, ຕົ້ນໄມ້ ຫຼື ຂຽນຂໍ້ຄວາມ ຫຼື ສິດສີ ໃສ່ຕົ້ນໄມ້ກໍ່ໄດ້. ລະບົບການປັກໝາຍຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆ ຕ້ອງຢູ່ນອກຂອບເຂດຂອງພື້ນທີ່ງົມລະເບີດຕົກຄ້າງ.
- ຂ. ບ້າຍເຕືອນຕ້ອງຫັນໜ້າອອກທາງດ້ານນອກຂອງພື້ນທີ່ງົມລະເບີດຕົກຄ້າງ.
- ຄ. ຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນ ແມ່ນໃຫ້ເປັນພາສາລາວ ແລະ ຂຽນໃຫ້ຈະແຈ້ງ ສາມາດອ່ານໄດ້ໃນໄລຍະ 5 ແມັດ.
- ງ. ລະບົບການປັກໝາຍຕ້ອງຈະແຈ້ງ ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ຈາກໄລຍະ 30 ແມັດ.
- ຈ. ຂໍ້ຄວາມ ຫຼື ສັນຍາລັກທີ່ໃຊ້ ຈະຕ້ອງສື່ຄວາມໝາຍບົ່ງບອກເຖິງຄວາມອັນຕະລາຍ ແລະ ລັກສະນະ ຄວາມສ່ຽງ ທີ່ມີຢູ່ໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ງົມລະເບີດຕົກຄ້າງນັ້ນ.
- ສ. ສີທີ່ໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍ ອາດຈະນຳໃຊ້ສີໃດກໍ່ໄດ້.

ການລ້ອມຮົ່ວອ້ອມພື້ນທີ່ງົມລະເບີດຕົກຄ້າງ ເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ.

8.2. ພື້ນທີ່ງົມກັບລະເບີດຝັງດິນ

ການປັກໝາຍຂອບເຂດຂອງພື້ນທີ່ງົມລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັນກັບການໝາຍພື້ນທີ່ງົມລະເບີດຕົກ ຄ້າງ ແຕ່ລັກສະນະຄວາມສ່ຽງອັນຕະລາຍ ຈະຕ້ອງບົ່ງບອກວ່າແມ່ນລະເບີດຝັງດິນ.

ພື້ນທີ່ກັບລະເບີດຝັງດິນຄວນລ້ອມຮົ່ວເອົາໄວ້ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄົນ ແລະ ສັດລ້ຽງ ເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນດັ່ງກ່າວ. ຮົ່ວທີ່ລ້ອມ ອາດຈະໃຊ້ວັດສະດຸໃດໜຶ່ງທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອເຮັດເປັນສິ່ງປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄົນ ຫຼື ສັດເຂົ້າໄປ ແລະ ໃຫ້ ລ້ອມຮອບບໍລິເວນພື້ນທີ່ງົມກັບລະເບີດຝັງດິນ.

ລາຍລະອຽດຂອງຂອບເຂດເນື້ອທີ່ງົມກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ຮົ່ວ/ລະບົບການປັກໝາຍທີ່ນຳໃຊ້ ໄດ້ກຳນົດໃນ ບົດລາຍງານພື້ນທີ່ງົມກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ໃຫ້ສິ່ງບົດລາຍງານນີ້ໃຫ້ ຄະນະກຳມະການປະສານງານດ້ານ ລບຕ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄຊກລ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 24 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ.

8.3. ການໝາຍຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ

ການໝາຍຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ເປັນການເຕືອນໃຫ້ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຮູ້ວ່າ ມີລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະ ທັງ ເປັນການຊ່ວຍອົງການເກັບກູ້ລະເບີດໃນອະນາຄົດ ໃນການຊອກຫາຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ທີ່ໄດ້ໝາຍໄວ້ ເພື່ອທີ່ຈະ ດຳເນີນການທຳລາຍ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມໃນບາງສະພາບການ ການໝາຍຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ກໍ່ອາດຈະເປັນ ສາເຫດໃຫ້ລະເບີດຖືກລົບກວນ ຫຼື ຖືກເກັບໄປເຮັດເປັນເສດເຫຼັກກໍ່ໄດ້.

ກ່ອນທີ່ຈະປັກໝາຍຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ໃດໜຶ່ງ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປະເມີນຄວາມເປັນ ໄປໄດ້ທີ່ລະເບີດດັ່ງກ່າວຈະຖືກຈັບບາຍ ຫຼື ຖືກເຄື່ອນຍ້າຍ ຊຶ່ງມີສາເຫດໂດຍກົງຈາກການໝາຍລະເບີດນັ້ນ. ການ ປະເມີນດັ່ງກ່າວໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງປັດໃຈຕ່າງໆດັ່ງນີ້:

- ກ. ສະພາບການຊອກເກັບ ລບຕ ໃນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.
- ຂ. ຊະນິດ ລບຕ (ລູກລະເບີດບາງຊະນິດ ເຊັ່ນ: ບົມບີ 26 ຈະບໍ່ຖືກເກັບເອົາໄປເພື່ອເຮັດເປັນເຫຼັກເສດ).
- ຄ. ທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ທີ່ພົວພັນກັບຊຸມຊົນ.
- ງ. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຊອກຫາທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ສຳລັບການທຳລາຍໃນອະນາຄົດ.
- ຈ. ຄວາມອັນຕະລາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ຖ້າ ລບຕ ບໍ່ໄດ້ປັກໝາຍໄວ້.

ລາຍລະອຽດຂອງ ລບຕ ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ລາຍງານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດທີ 8 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການທຳລາຍລະເບີດ”.

ຖ້າມີການປັກໝາຍຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດລວມ ສຳລັບການປັກໝາຍພື້ນ ທີ່ມີລະເບີດຕົກຄ້າງ ຄື:

- ກ. ຕ້ອງໃຊ້ຫຼັກໝາຍ ແລະ ປ້າຍສັນຍານເຕືອນອັນຕະລາຍ.
- ຂ. ຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນ ຕ້ອງເປັນພາສາລາວ ແລະ ຂຽນໃຫ້ຈະແຈ້ງ ສາມາດອ່ານໄດ້ໃນໄລຍະ 5 ແມັດ.
- ຄ. ລະບົບການປັກໝາຍຕ້ອງຈະແຈ້ງ ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ຈາກໄລຍະ 30 ແມັດ.
- ງ. ຂໍ້ຄວາມ ຫຼື ສັນຍາລັກທີ່ໃຊ້ ຈະຕ້ອງສື່ຄວາມໝາຍບົ່ງບອກເຖິງຄວາມອັນຕະລາຍ ແລະ ລັກສະນະ ຄວາມສ່ຽງ ທີ່ມີຢູ່ໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ທີ່ມີລະເບີດຕົກຄ້າງນັ້ນ.
- ຈ. ສີທີ່ໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍ ອາດຈະນຳໃຊ້ສີໃດກໍ່ໄດ້.
- ສ. ບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດຮົ່ວລ້ອມໄວ້.

8.4. ການແນະນຳກ່ຽວກັບລະບົບການປັກໝາຍໃຫ້ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ສ້າງວາງລະບົບປັກໝາຍ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບແຈ້ງ ຫຼື ແນະນຳ ໃຫ້ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຊາບ ເຖິງທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຄວາມໝາຍຂອງລະບົບປັກໝາຍທີ່ຕົນໄດ້ນຳໃຊ້.

8.5. ການຮັກສາລະບົບການປັກໝາຍພື້ນທີ່ທີ່ມີ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ

ເມື່ອໄດ້ປັກໝາຍເຂດແດນພື້ນທີ່ທີ່ມີ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລ້ວ ແຕ່ການເກັບກູ້ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດໃນ **ທັນທີທັນໃດ** ສະນັ້ນ ການຮັກສາ **ລະບົບ** ເຄື່ອງໝາຍຢູ່ສະຖານທີ່ນັ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ **ຄວນ**ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳດັ່ງນີ້:

- ກ. ຖ້າມີການປັກໝາຍພື້ນທີ່ທີ່ມີ ລບຕ/ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ດິນຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື ສວ່ນບຸກຄົນ, ຊຸມຊົນ ຫຼື ບຸກຄົນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງດິນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສືບຕໍ່ຮັກສາລະບົບການປັກໝາຍໄວ້. ການຮັກສາການປັກໝາຍຄືດັ່ງກ່າວ ຄວນປະຕິບັດໂດຍຜ່ານຄະນະກຳມະການປະສານງານດ້ານ ລບຕ ຂັ້ນແຂວງ/ຂັ້ນເມືອງ.
- ຂ. ຖ້າພື້ນທີ່ດິນທີ່ມີລະເບີດຕົກຄ້າງ ຫາກຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ທຳລະນະຕົວແທນຂອງ ຄຊກລ ຄະນະກຳມະການປະສານງານດ້ານ ລບຕ ຂັ້ນແຂວງ/ຂັ້ນເມືອງ ຈະຮັບຜິດຊອບໃຫ້ມີການສືບຕໍ່ປັກຮັກສາລະບົບການປັກໝາຍໄວ້ ໂດຍຜ່ານລະບົບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ.

ສິ່ງທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ແມ່ນການປົກປັກຮັກສາຮົ່ວ ແລະ ລະບົບປັກໝາຍ ທີ່ໄດ້ເຮັດອອ້ມບໍລິເວນພື້ນທີ່ທີ່ມີລະເບີດຝັງດິນນັ້ນ.

9. ລະບົບປັກໝາຍການເກັບກູ້

ຂໍ້ກຳນົດຂັ້ນຕໍ່າສຳລັບລະບົບການປັກໝາຍການເກັບກູ້ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດດັ່ງລຸ່ມນີ້.

ອົງການທີ່ປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮັບປະກັນໃຫ້ການປັກໝາຍສຳລັບການເກັບກູ້ປະຕິບັດສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານເຫຼົ່ານີ້.

9.1. ຈຸດປະສົງຂອງລະບົບປັກໝາຍສຳລັບການເກັບກູ້

ລະບົບການປັກໝາຍສຳລັບການເກັບກູ້ ລບຕ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີ 2 ຈຸດປະສົງຄື:

- ກ. ປັກໝາຍຂອບເຂດຂອງບໍລິເວນທີ່ຈະເກັບກູ້.
- ຂ. ການປັກໝາຍການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໃນການບັນຊາການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ ລບຕ.

9.2. ການປັກໝາຍເຂດແດນ

ການປັກໝາຍເຂດແດນຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດລຸ່ມນີ້:

- ກ. ການປັກໝາຍເຂດແດນຈະຕ້ອງບອກຂອບເຂດໃຫ້ຈະແຈ້ງ ລະຫວ່າງພື້ນທີ່ຈະຖືກເກັບກູ້ກັບພື້ນທີ່ຈະບໍ່ຖືກເກັບກູ້.
- ຂ. ອາດຈະນຳໃຊ້ວັດສະດຸ ຫຼື ສີໂດໜຶ່ງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລະບົບປັກໝາຍສາມາດມອງເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນໄລຍະ 30 ແມັດ ຈາກພາຍໃນພື້ນທີ່ເກັບກູ້ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມສັບສົນລະຫວ່າງ ລະບົບປັກໝາຍເຂດແດນກັບລະບົບໝາຍສະໜາມເກັບກູ້.
- ຄ. ເສັ້ນລະຫວ່າງຈຸດລ້ຽວຕ່າງໆຕາມຂອບຂອງສະໜາມຈະຕ້ອງຊື່.
- ງ. ຫຼັກໝາຍເຂດແດນແຕ່ລະຫຼັກຕ້ອງສາມາດເບິ່ງເຫັນຫຼັກໝາຍທີ່ຢູ່ຖັດໄປ.
- ຈ. ໃນກໍລະນີສະໜາມເກັບກູ້ທີ່ມີເນື້ອທີ່ກວ້າງຂວາງ ການປັກໝາຍເຂດແດນອາດຈະໝາຍສະເພາະເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ກຳລັງປະຕິບັດການເກັບກູ້ໃນປະຈຸບັນ. ສ່ວນເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ທີ່ຍັງເຫຼືອຈະໄດ້ປັກໝາຍ ເມື່ອການເກັບກູ້ດຳເນີນໄປຮອດພື້ນທີ່ນັ້ນ.

ສ. ຖ້າເຂດແດນໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍດ້ານຂອງພື້ນທີ່ຈະດຳເນີນການເກັບກູ້ທາງກົດກັບຮົ່ວ ຫຼື ລັກສະນະພູມິປະເທດ ທີ່ສາມາດບອກໃຫ້ຮູ້ຂອບເຂດຂອງສະໜາມເກັບກູ້ໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດອື່ນໆຢູ່ໃນໝວດນີ້ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປັກໝາຍເຂດແດນອື່ນຕື່ມອີກ.

ເຄື່ອງໝາຍເຂດແດນທີ່ນຳໃຊ້ນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າພື້ນທີ່ຈະໄດ້ເກັບກູ້ແລ້ວ ແລະ ໄດ້ປັກໝາຍເຂດແດນຢ່າງຖາວອນ.

9.3. ການປັກໝາຍສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ເນື້ອທີ່

ການປັກໝາຍສຳລັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດລຸ່ມນີ້:

- ກ. ລະບົບປັກໝາຍສຳລັບການເກັບກູ້ ຕ້ອງໝາຍໃຫ້ຈະແຈ້ງ ລະຫວ່າງພື້ນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ ແລະ ພື້ນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເກັບກູ້.
- ຂ. ນຳໃຊ້ວັດສະດຸ ຫຼື ສີໃດໜຶ່ງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງຈາກພາຍໃນພື້ນທີ່ເກັບກູ້ໃນໄລຍະ 10 ແມັດ.
- ຄ. ຖ້າການເກັບກູ້ທາງປະຕິບັດໂດຍໃຊ້ຮ່ອມເກັບກູ້, ຂ້າງຂອງຮ່ອມເກັບກູ້ຕ້ອງຊີ້ ແລະ ຂະໜານກັນ.
- ງ. ຂ້າງລະຫວ່າງຈຸດລ້ວງຂອງເກັບກູ້ (ຫຼື ຊ່ອງທີ່ມີລັກສະນະເປັນສີ່ລ່ຽມ) ທີ່ນຳໃຊ້ ຈະຕ້ອງເປັນເສັ້ນຊື່.
- ຈ. ຕ້ອງນຳໃຊ້ລະບົບການໝາຍທີ່ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອໝາຍເນື້ອທີ່ທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ສຳເລັດໃນຮ່ອມເກັບກູ້ ຫຼື ຊ່ອງເກັບກູ້ . ລະບົບການໝາຍຈະຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງຖືກຫຼົງລີ້ມ ໂດຍສະເພາະໃນເວລາກັບມາສືບຕໍ່ການເກັບກູ້ທີ່ຍັງປະຕິບັດບໍ່ທັນສຳເລັດ ຫຼັງຈາກເວລາພັກ (ພັກຜ່ອນຍາມຄ່ຳຄືນ) ຫຼື ປ່ຽນຜຽນວຽກກັນ ລະຫວ່າງບຸກຄົນຕໍ່ບຸກຄົນ.
- ສ. ຖ້າມີການນຳໃຊ້ເຊືອກ ຫຼື ສາຍເຊືອກໃນລະບົບການປັກໝາຍ ເຊືອກຕ້ອງມັດໃຫ້ຕິດກັບໜ້າດິນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ເຊືອກເຄັ່ງ ແລະ ເນັ່ງຕິດກັບໜ້າດິນ.
- ຂ. ຕ້ອງນຳໃຊ້ລະບົບທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ໃນການໝາຍ ລບຕ ທີ່ພົບໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ທຳລາຍໄດ້ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ.

ໝາຍເຫດ: ໃນບາງກໍລະນີອາດມີການປະຕິບັດການເກັບກູ້ລະເບີດໄກ້ກັບສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຄວາມປອດໄພທີ່ໃຊ້ໃນການກໍ່ສ້າງ ອາດຈະຄ້າຍຄືກັນກັບລະບົບທີ່ໃຊ້ໃນການໝາຍສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈສັບສົນຕໍ່ລະບົບການໝາຍ ອົງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍເພີ່ມຕື່ມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລະບົບເຄື່ອງໝາຍຂອງຕົນມີຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນຕື່ມ.

9.4. ການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍໝາ ແລະ ກິນຈັກ

ຖ້າການເກັບກູ້ທາງປະຕິບັດໂດຍໝາກວດລະເບີດ ຫຼື ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກກິນຈັກ ແມ່ນມີບາງຂໍ້ກຳນົດເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບລະບົບການໝາຍສະໜາມເກັບກູ້ທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ຄື:

- ກ. ເວລາກຳນົດພື້ນທີ່ຄົ້ນຫາ (ຊ່ອງເກັບກູ້) ສຳລັບໝາກວດລະເບີດ, ຜູ້ບັນຊາໝາກວດລະເບີດຈະຕ້ອງສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ທົ່ວພື້ນທີ່ຊ່ອງທີ່ຈະທຳການຊອກຄົ້ນ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍຂອບເຂດຂອງພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ.
- ຂ. ໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກິນຈັກທີ່ມີຄືບັນຊາຢູ່ພາຍໃນ ຜູ້ບັນຊາເຄື່ອງຈັກ ຕ້ອງສາມາດມອງເຫັນລະບົບປັກໝາຍສະໜາມເກັບກູ້ຈາກພາຍໃນເຄື່ອງຈັກໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

9.5. ການປັກໝາຍພື້ນທີ່ບັນຊາການ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ

ນອກຈາກກໍລະນີຍົກເວັ້ນທີ່ກຳນົດໃນ ບົດທີ 5 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການກະກຽມສະໜາມ”, ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການປັກໝາຍ ບໍລິເວນພື້ນທີ່ບັນຊາການ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ.

10. ການປັກໝາຍສຳລັບການສຳຫຼວດ

ການສຳຫຼວດ ແມ່ນຂັ້ນຕອນໜຶ່ງທີ່ຈະນຳໄປສູ່ການອະນຸຍາດໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼື ກຳນົດວ່າຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການເກັບກູ້. ການປັກໝາຍການສຳຫຼວດຖືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນເຖິງແມ່ນວ່າເນື້ອທີ່ດິນຈະຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ຫຼື ຖືກກຳນົດໃຫ້ມີການເກັບກູ້ຕາມ .ການປັກໝາຍການສຳຫຼວດຖາວອນຍັງຕ້ອງໄດ້ເຮັດຄືນອີກເທື່ອໜຶ່ງຖ້າຫາກວ່າການເກັບກູ້ຫາກສຳເລັດລົງ.

10.1. ເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດ

ເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດ ຈະໄດ້ໃຊ້ເປັນຈຸດອ້າງອີງເພື່ອກຳນົດເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດອື່ນ ຫຼື ໝາຍຂອບເຂດຂອງພື້ນທີ່ດິນສຳລັບການປະຕິບັດການເກັບກູ້ ລບຕ. ເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດອາດຈະສ້າງຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການສຳຫຼວດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການເກັບກູ້ໃນອະນາຄົດ ຫຼື ອາດຈະກຳນົດສ້າງຂຶ້ນໃນເວລາ ສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້. ເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດລວມມີຄື:

- ກ. ຈຸດອ້າງອີງ (RP): ຈຸດອ້າງອີງແມ່ນຈຸດທີ່ຖາວອນເພື່ອເປັນຈຸດອ້າງອີງ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ໃນໄລຍະທີ່ເໝາະສົມ ຢູ່ນອກພື້ນທີ່ໄດ້ປັກໝາຍເຂດແດນ. ຈຸດອ້າງອີງແມ່ນໃຫ້ກຳນົດເອົາສິ່ງທີ່ເປັນລັກສະນະຖາວອນ ແລະ ເດັ່ນໃນບໍລິເວນນັ້ນ. ທີ່ຕັ້ງຂອງຈຸດອ້າງອີງຕ້ອງເປັນຈຸດທີ່ໃຊ້ເພື່ອກຳນົດ ຈຸດມາດຕະຖານ (BM) ຈາກຈຸດອ້າງອີງ.
- ຂ. ຈຸດມາດຕະຖານ (BM). ຈຸດມາດຕະຖານແມ່ນຈຸດອ້າງອີງທີ່ຖາວອນ ໃຊ້ເພື່ອກຳນົດທີ່ຕັ້ງຂອງຈຸດຕ່າງ ໆ ທີ່ຢູ່ຕາມເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ໄດ້ປັກໝາຍເຂດແດນນັ້ນ. ໃນສະຖານທີ່ ເກັບກູ້ທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ອາດຈະກຳນົດໃຫ້ມີຈຸດມາດຕະຖານຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຈຸດ ເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາພື້ນທີ່ທັງໝົດຂອງສະໜາມ. ຈຸດມາດຕະຖານອາດຈະສ້າງຂຶ້ນໃນເຂດພື້ນທີ່ໄດ້ປັກໝາຍເຂດແດນທີ່ກະກຽມໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໄປກົດຂວາງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ໄດ້ວາງແຜນເອົາໄວ້ແລ້ວ. ຖ້າຫາກຈຸດອ້າງອີງຢູ່ໃກ້ກັບພື້ນທີ່ປັກໝາຍ ກໍ່ບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງມີຈຸດມາດຕະຖານ.
- ຄ. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ (SP): ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແມ່ນຈຸດລ້ຽວຂອງເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ໄດ້ປັກໝາຍເຂດແດນແລ້ວ ຊຶ່ງການສຳຫຼວດເຂດແດນຂອງສະໜາມເກັບກູ້ແມ່ນຈະເລີ່ມຈາກຈຸດນີ້.
- ງ. ຈຸດລ້ຽວ (TPs): ຈຸດລ້ຽວແມ່ນທຸກຈຸດທີ່ຢູ່ຕາມເສັ້ນເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ໄດ້ປັກໝາຍແລ້ວ ຈຸດເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນຈຸດທີ່ເຂດແດນຈະປ່ຽນທິດທາງ.
- ຈ. ຈຸດລະຫວ່າງກາງ (IPs): ຖ້າໄລຍະລະຫວ່າງ 2 ຈຸດລ້ຽວຫາກຫ່າງກັນເກີນກ່ວາ 50 ແມັດ ກໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງນຳໃຊ້ຈຸດລະຫວ່າງກາງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ທິດທາງລະຫວ່າງຈຸດລ້ຽວສາມາດຕິດຕາມໄດ້ງ່າຍ ແລະ ມີຄວາມຊັດເຈນ.

10.2. ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດອາດຈະໃຊ້ລະບົບໃດໜຶ່ງກໍໄດ້ ເພື່ອໝາຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ຈຸດລ້ຽວ ແລະ ຈຸດລະຫວ່າງກາງ ໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ. ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງການປັກໝາຍເຂດແດນທີ່ ກຳນົດໄວ້ (ເບິ່ງຂໍ້ 9.2 ຂ້າງເທິງ).

ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການປັກໝາຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ຈຸດລ້ຽວ ແລະ ຈຸດລະຫວ່າງກາງ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການເກັບກູ້ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 11 ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ລະບົບການປັກໝາຍຈຸດອ້າງອີງ ແລະ ຈຸດມາດຕະຖານນັ້ນ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດລວມສຳລັບລະບົບການປັກໝາຍອື່ນໆ ຊຶ່ງລວມມີດັ່ງນີ້:

- ກ. ລະບົບການປັກໝາຍ ຕ້ອງສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງຈາກໄລຍະໄກ 30 ແມັດ.
- ຂ. ຂໍ້ຄວາມທີ່ໃຊ້ຕ້ອງຂຽນເປັນພາສາລາວ ແລະ ຂຽນໃຫ້ຈະແຈ້ງ ສາມາດອ່ານໄດ້ໃນໄລຍະ 5 ແມັດ.
- ຄ. ຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນ ຫຼື ສັນຍາລັກທີ່ນຳໃຊ້ ຕ້ອງສື່ຄວາມໝາຍບົ່ງບອກໃຫ້ຊາບວ່າເປັນຈຸດອ້າງອີງ ຫຼື ຈຸດມາດຕະຖານ ແລະ ຕ້ອງອອກແບບໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ (ໂດຍອີງຕາມການອອກແບບຂອງອົງການເກັບກູ້ເອງ).
- ງ. ຖ້າຈຸດອ້າງອີງ ຫຼື ຈຸດມາດຕະຖານ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຈຸດດຽວກັນ ໃນການປັກໝາຍກໍຕ້ອງຂີ້ບອກທີ່ຕັ້ງຂອງເຄື່ອງໝາຍການສຳຫຼວດຢ່າງຈະແຈ້ງ.
- ຈ. ສີທີ່ໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍ ອາດຈະນຳໃຊ້ສີໃດກໍໄດ.

11. ການປັກໝາຍເຂດແດນພື້ນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້

ທຸກອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ບໍ່ວ່າຈະໂດຍຜ່ານການສໍ້ຫຼວດດ້ານວິຊາການ ຫຼື ການເກັບກູ້ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປັກໝາຍເຂດແດນ, ການສຳຫຼວດ ແລະ ບັນທຶກເນື້ອທີ່ດິນອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້, ໃນການປັກໝາຍເຂດແດນເນື້ອທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດລຸ່ມນີ້:

- ກ. ໃນການປັກໝາຍ ຈະຕ້ອງໝາຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ທຸກຈຸດລ້ຽວຕາມເຂດແດນຂອງ ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້.
- ຂ. ຕ້ອງກຳນົດ ຈຸດອ້າງອີງ ແລະ ຈຸດມາດຕະຖານ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍເຂດແດນ (ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດລ້ຽວ) ສາມາດກຳນົດທີ່ຕັ້ງໄດ້.

ໝາຍເຫດ: ເນື່ອງຈາກເຄື່ອງໝາຍເຂດແດນອາດຈະຖືກເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ສູນເສຍພາຍຫຼັງການມອບຮັບ ບັນທຶກແມ່ນມີຄວາມ ສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈຸດລ້ຽວ ແລະ ຈຸດມາດຕະຖານ ຈະຕ້ອງເປັນສິ່ງທີ່ມີລັກສະນະຖາວອນ.

- ຄ. ລະບົບປັກໝາຍເຂດແດນຈະຕ້ອງມີລັກສະນະຖາວອນເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄດ້ ຫຼື ຕາບເທົ່າທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ດິນຕອນນັ້ນ.
- ງ. ລະບົບປັກໝາຍເຂດແດນຄວນຈະສາມາດຊອກຫາ ຫຼື ກຳນົດທີ່ຕັ້ງໄດ້ໃນອະນາຄົດ.
- ຈ. ການໝາຍທີ່ຕັ້ງຂອງ ລບຕ ທີ່ພົບເຫັນໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂໍ້ມູນນີ້ແມ່ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ “ບົດລາຍງານຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້”.

ການປັກໝາຍເຂດແດນຈະຕ້ອງເຮັດສຳເລັດ ກ່ອນການມອບຮັບພື້ນທີ່ດິນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້.

ລາຍລະອຽດຂອງລະບົບການປັກໝາຍ ລວມທັງຈຸດອ້າງອີງ ແລະ ຈຸດມາດຕະຖານ ທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອປັກໝາຍເນື້ອທີ່
ດິນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ຕ້ອງບັນທຶກໃສ່ໃນ “ບົດລາຍງານຜົນສຳເລັດການເກັບກູ້” ທີ່ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ
ໄດ້ສົ່ງໃຫ້.